

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 22C/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200854
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620200854.10

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu F. V., nar. X. X. XXXX, bytom B. K. XX, právne zastúpeného JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom so sídlom Kukučínova 12, Žilina, proti žalovanej Obci Svätý Kríž, so sídlom Svätý Kríž 152, IČO: 00 315 508, právne zastúpenej JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom so sídlom Letná 61, Spišská Nová Ves, v spore o zaplatenie 84.699,89 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie sa zastavuje.

Žalovanej sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,42 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 3. 2020 sa žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, domáhal voči žalovanej zaplatenia peňažnej sumy 84.699,89 € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, spolu s 5,25% denným úrokom z omeškania od 8. 3. 2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 11. 8. 2021, zobral žalobu v celom rozsahu späť, z dôvodu, že súd v právnej veci žalobcu Obec Svätý Kríž proti žalovanému F. V., Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom sp. zn. 4C/30/2017-231 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/168/2018 z 31. 7. 2018 uložil v tom konaní žalovanému F. V. zaplatiť žalobcovi, Obci Svätý Kríž, sumu 84.699,89 €, úrok z omeškania a náhradu trov konania. Na základe týchto súdnych rozhodnutí F. V. zaplatil Obci Svätý Kríž uvedenú sumu príkazom na úhradu v Prima Banke dňa 26. 10. 2018 v sume 34.899,89 € a príkazom na úhradu v Prima Banke dňa 22. 1. 2019 sumu 50.000 €. Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní v predmetnej veci uznesením sp. zn. 4Cdo 68/2019 zo dňa 29. 1. 2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/168/2018, aj rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 4C/30/2017 a vrátil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie. Prvostupňový súd rozsudkom, sp. zn. 11C/4/2020 zo dňa 29. 12. 2020 zaviazal žalovaného v tej veci F. V. na zaplatenie sumy 42.349,95 € s úrokom z omeškania 5,75 % ročne zo sumy 42.349,95 €, od 23. 3. 2013 do 25. 10. 2018 a zo sumy 7.450,06 € od 26. 10. 2019 do 21. 1. 2019. Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp. zn. 11Co/21/2021 zo dňa 25. 5. 2021 prvostupňový rozsudok potvrdil. Rozhodnutia sa stali právoplatné 15. 7. 2021. Žalovaný uhradil žalobcovi na základe rozsudku sp. zn. 11C/4/2020 sumu 28.623,32 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 84.699,89 € uhradenou žalobcom podľa pôvodných súdnych rozhodnutí a sumou (istina a príslušné úroky). O náhrade trov konania žalobca žiadal rozhodnúť v zmysle § 256 ods. 2, § 257 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Dôvody hodné osobitého zreteľa sú dané osobnými a majetkovými pomermi žalobcu, ktoré súdu deklaroval v súvislosti so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov. Taktiež poukázal na proces a spôsob rozhodovania o žalobe Obce v súdnych konaniach, sp. zn. 4C/30/2017 a 11C/4/2020. Zároveň je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že po podaní žaloby v tejto veci došlo dňa 30. 7. 2021 zo strany žalovaného k čiastočnému uspokojeniu žalovaného nároku, ktorá skutočnosť potvrdzuje dôvodnosť podania žaloby v tejto veci. Podporne možno

použiť aplikovať zásadu čistého úspechu vo veci. Analogicky aj súd vo veci, sp. zn. 11C/4/2020 o náhrade trov konania, právneho zastúpenia rozhodol tak, že nepriznal žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania. Je nesporný vzťah medzi uvedenými súdnymi konaniami.

3. Medzi stranami sporu bolo na Okresnom súde Liptovský Mikuláš vedené konanie pod sp. zn. 4C/30/2017, v ktorom Obec Svätý Kríž v postavení žalobcu žiadala zaviazat' F. V. v postavení žalovaného zaplatiť jej sumu 84.699,89 €. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp. zn. 4C/30/2017 zo dňa 11. 1. 2018 zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 84.699,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 11. 10. 2011 do zaplataenia. Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp. zn. 11Co/168/2018 zo dňa 31. 7. 2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 84.699,89 € potvrdil, vo výroku, ktorým uložil zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 84.699,89 € od 11. 10. 2011 do zaplataenia a vo výroku o trovách konania vec zrušil a v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp. zn. 4C/30/2017 zo dňa 6. 11. 2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 84.699,89 € od 23. 3. 2013 do zaplataenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,28 %. Uvedený rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/25/2020 zo dňa 27. 2. 2020 zrušený, vec bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že medzičasom v dovolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Cdo 68/2019 zo dňa 29. 1. 2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/168/2018 zo dňa 31. 7. 2018 a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 4C/30/2017 zo dňa 11. 1. 2018 a vec bola vrátená Okresnému súde Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie.

4. Žalobca na základe uvedených rozhodnutí zaplatil žalovanej dňa 26. 10. 2018 sumu 34.699,89 € a dňa 22. 1. 2019 sumu 50.000 €, čo vyplývalo z potvrdení príkazov na úhradu.

5. Po zrušení veci dovolacím súdom bola veci pridelená nová sp. zn. 11C/4/2020. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom sp. zn. 11C/4/2020 zo dňa 29. 10. 2020 zaviazal žalovaného F. V. zaplatiť žalobkyni Obci Svätý Kríž sumu 42.349,95 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 42.349,95 € od 23. 3. 2013 do 25. 10. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 7.450,06 € od 26. 10. 2018 do 21. 1. 2019. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 11Co/21/2021 zo dňa 25. 5. 2021 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 7. 2021, vykonateľnosť dňa 20. 7. 2021.

6. Z výpisu účtu žalobcu vyplynulo, že žalovaná zaplatila žalobcovi dňa 30. 7. 2021 sumu 28.623,32 €. V poznámke ku platbe je uvedené „v spojení s právoplatnosťou rozsudku, sp. zn. 11C/4/2020“.

7. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa §168 CSP alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Súd zastavil konanie v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, na základe dispozičného úkonu žalobcu, ktorý vzal žalobu v celom rozsahu späť skôr, než sa začalo pojednávanie, resp. predbežné prejednanie sporu. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nebol potrebný.

11. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, v prípade zastavenia konania, skúma zavinenie strán sporu. Zavinenie pri späťvzatí žaloby je potrebné skúmať v príčinnej súvislosti a zobrať do úvahy aj správanie strán sporu. Pri späťvzatí žaloby zásadne platí, že zastavenie konania zaviniť žalobca, s výnimkou prípadov, že tento preukáže, že pre správanie žalovaného vzal späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne. Pri zodpovedaní otázky, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, treba vychádzať z porovnania toho, čoho sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal (podľa petitu) a dôvodu späťvzatia žaloby. Ak je dôvodom späťvzatia návrhu podaného dôvodne správanie odporcu v súlade so žalobnou požiadavkou navrhovateľa, treba dospieť k záveru, že odporca zastavenie konania zaviniť (z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 413/2012 zo dňa 10. 3. 2014). Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 20. 3. 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2019 konštatoval, že ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. 6. 2016. Dodal, že niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedeného v uznesení, sp. zn. 7MCdo 1/2014 zo dňa 29. 4. 2014: „Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v § 142 Občianskeho súdneho poriadku. Toto ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon má za následok zastavenie konania. Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ s § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Sžo 225/2010).“

15. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 84.699,89 € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalovaný nárok 84.699,89 € žalovanej plnil na základe rozhodnutí súdu, ktoré boli neskôr dovolacím súdom zrušené, to znamená, že plnil z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Žalovaná po podaní žaloby dňa 30. 7. 2021 zaplatila žalobcovi sumu 28.623,32 €, ktorá predstavovala rozdiel medzi sumou 84.699,89 € a sumou priznanou z titulu istiny 42.349,95 € a úrokov z omeškania v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 11C/4/2020. Pokiaľ žalobca musel zobrať späť žalobu pre správanie žalovanej spočívajúce v úhrade časti žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaná procesne zaviniť zastavenie konania v tejto časti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca podal v tejto veci žalobu dôvodne v časti 28.623,32 € a v tejto časti žalovaná zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. V ostatnej časti 56.076,57 € žalobca procesne zaviniť, že konanie bolo zastavené. V tejto veci nie je rozhodné v akej časti mal žalobca úspech v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš vedenom pod spisovou značkou 4C/30/2017, respektíve v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/4/2020. Pokiaľ žalobca navrhol nepriznať stranám sporu nárok na náhradu trov konania, z dôvodov hodných osobitného zreteľa uvedených v § 257 Civilného sporového poriadku, s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery žalobcu, ktoré súdu deklaroval v súvislosti so žiadosťou o oslobodenie súdneho poplatku, súd mal za to, že v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa, v čase vydania rozhodnutia o zastavení konania, preukázané neboli. Žalobca, napriek svojim tvrdeniam o nepriaznivých osobných a majetkových pomeroch, na ktoré poukázal, v tomto konaní splnomocnil na jeho zastupovanie dvoch advokátov z rôznych okresov.

16. Žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie 84.699,89 €, zaviniť zastavenie konania v časti 56.076,57 €, čo je 66,21 %, žalovaná zaviniť zastavenie konania v časti 28.623,32 €, čo je 33,79 %. Pomer úspechu a neúspechu predstavuje 32,42 % (66,21 % - 33,79 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach. (§ 357 písm. a/ Civilného sporového poriadku).

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.